



ת"פ 60204/01/16 - תביעות צפת נגד פרוספר דדון

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 60204-01-16 תביעות צפת נ' דדון
בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן

בעניין: תביעות צפת

המאשימה

נגד

פרוספר דדון

הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת התפרצות למגורים לשם ביצוע עבירה - בהתאם לסעיף 406(ב) לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, בוצעה העבירה ביום 20/12/15, בשעות הערב, בכך שהנאשם התפרץ לביתו של המתלונן, מר ג' כרים, במטולה. נטען כי הנאשם ניגש לשער הכניסה, פתח אותו במשיכה, לבש כפפות, ולאחר שווידא שאין איש בבית, פתח את חלון המטבח ונכנס דרכו פנימה במטרה לגנוב.

2. ביום 19.6.16 הודה הנאשם בעיקרי כתב האישום, ואולם טען כי נכנס את תוך ביתו של המתלונן במטרה לקחת מהבית חפץ אשר שייך לו. הנאשם ביקש לקבוע ישיבת הוכחות לעניין זה בלבד.

יריעת המחלוקת בפרשה זו, הצטמצמה איפוא, לשאלה ספציפית, שהנה האם הוכח שהנאשם נכנס לביתו של המתלונן **במטרה לבצע גניבה**, כפי שנטען בכתב האישום.

3. מטעם התביעה העיד המתלונן, ואף ההודעה שנגבתה מעד זה במשטרה הוגשה. בנוסף הוגשו בהסכמת הצדדים מסמכים שונים מתוך תיק החקירה - חקירות הנאשם, דוחות פעולה של שוטרים, דו"ח מז"פ ודיסק מצלמות אבטחה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו, וכן עד ההגנה מר אלי קקון.



לאחר ששמעתי את עדי הצדדים, ועיינתי בראיותיהם, ולאחר מקרא סיכומי הצדדים שהוגשו בכתב, מצאתי כי המאשימה הוכיחה ללא ספק כי הנאשם נכנס לבית במטרה לגנוב, כפי שיוחס לו. טענת הנאשם, לפיה הגיע לבית ונכנס לתוכו במטרה לקחת פריט שבבעלותו, והכוונה, כפי שיפורט, היא לכלי עבודה מסויים, לא עוררה ספק סביר באשמתו, שכן מסקנתי הנה שלא היה כל כלי השייך לנאשם, אשר המתלון החזיק בחזקתו. אנמק להלן את עיקרי מסקנותי.

4. אף על פי שאין מחלוקת על כך שהנאשם נכנס לביתו של המתלון דרך החלון, כפי שמיוחס לו בכתב האישום, אציין בקצרה כי חקירת האירוע החלה בכך שהמתלון התקשר למשטרה ביום 20/12/15 בשעות הערב, והודיע כי נכנס לביתו פורץ וכי ניתן לראות זאת במצלמות האבטחה. בעקבות הקריאה הגיע למקום השוטר שמעון אוחנה (דו"ח פעולה ת/6) שגבה מהמתלון הודעה.

על פי הודעת המתלון ת/1, שהוגשה בהסכמה, **ומכאן שתוכנה מוסכם**, נמסר כי אשתו של המתלון חשדה (לפי מצב החלונות ועוד) שאדם התפרץ הביתה. צוין כי בבית היו בין היתר מגירות פתוחות. המתלון בחן את מצלמות האבטחה וגילה כי אדם נכנס מהחלון לתוך הבית, הסתובב בפנים ויצא. המתלון מסר שלא נגנב דבר, וכי אין בבית דברי ערך, וכי הכספת נותרה במקומה.

לשאלת החוקר אם הבחור שצולם במצלמות מוכר לו, נקב המתלון בשמו של הנאשם, **אייל דדון**, ואמר שהאדם המצולם דומה בהליכתו ובמראהו לנאשם, המוכר לו, מאז שעבד איתו בעבר בשיפוצים, והמתגורר ברחוב נורית בקרית שמונה.

בהמשך, צפה השוטר שי שלמה בדיסק מצלמות האבטחה, וציין (מוצג ת/5) כי הוא מזהה את הנאשם, על פי היכרות מוקדמת, כמי שנכנס לביתו של המתלון. כך זימנה המשטרה את הנאשם לחקירה.

5. הנאשם נחקר פעמיים - ביום 20/12/15 (מוצג ת/3) וביום 22/12/15 (מוצג ת/2). רק בחקירתו השניה ת/2 הוצג בפניו דיסק מצלמות האבטחה, המתעד אותו נכנס לביתו של המתלון דרך החלון, כשכפפות חד פעמיות על ידיו. בחקירה זו, הנאשם אישר כי האדם המתועד במצלמות הנו הוא ולא אחר, וכי הוא אכן נכנס לביתו של המתלון. הנאשם טען בחקירתו השניה נ/2 כי נכנס לביתו של המתלון שלא במטרה לגנוב דבר מה, כי אם בשל כוונתו לקבל מידיו של המתלון כלי עבודה. הנאשם הבהיר כי לא נטל כל דבר מביתו של המתלון, ואמר שסבר שהוא נכנס למחסן.

6. בעדותו בבית המשפט ביקש הנאשם לראות בדבריו, כפי שנמסרו בחקירתו השניה ת/2, את גרסתו בחקירה הראשית, והבהיר שהגיע לבית כדי לקחת כלי עבודה שקנה בעבר יחד עם המתלון. הנאשם הבהיר שוב כי לא התכוון לגנוב דבר, וכי חיפש מחסן, שבו אמור היה להיות מוחזק אותו כלי עבודה (עמ' 4 ש' 5 ואילך).

7. בטרם אתייחס לסבירות גרסתו של הנאשם, מצאתי כי יש להתעכב על המסגרת הנורמטיבית של סעיף



האישום המיוחס לנאשם, ואביאו כלשונם:

406. (א) הנכנס למקום המשמש למגורי אדם או לתפילה, או הנמצא בהם, בכוונה לבצע גניבה או פשע, דינו - מאסר חמש שנים.
- (ב) המתפרץ למקום כאמור בסעיף קטן (א) בכוונה לבצע גניבה או פשע, או המתפרץ מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע או נכנס אליו לשם כך, דינו - מאסר שבע שנים

המאשימה מייחסת לנאשם כניסה לבית המתלונן בכוונה לבצע גניבה, ולכן יש לבדוק את יסודותיו של המונח "**גניבה**" המוסדר בסעיף 383 לחוק העונשין:

383. (א) אדם גונב דבר אם הוא -

- (1) נוטל ונושא דבר הניתן להיגנב, **בלי הסכמת הבעל**, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע;
- (2) בהיותו מחזיק כדין דבר הניתן להיגנב, בפקדון או בבעלות חלקית, הוא שולח יד בו במרמה לשימוש שלו או של אחר שאינו בעל הדבר.

הנאשם טען, כאמור, כי הוא התכוון לקחת רק כלי עבודה **השייך לו**, ולכן אין להרשיעו בגניבה, שמהותה נטילת חפץ **השייך לאחר**.

גרסה זו מתעוררת איפוא את **שאלת הבעלות**, ויש לפנות להגדרתו של המונח "בעל" המצוין בסעיף הגניבה, המובאת בהמשכו של סעיף 383:

(ג) לענין גניבה -

(1) "נטילה" - לרבות השגת החזקה -

(א) בתחבולה;

(ב) בהפחדה;

(ג) בטעות הבעל ובידיעת הנוטל שהחזקה הושגה כך;

(ד) במציאה, אם בזמן המציאה מניח המוצא שאפשר באמצעים סבירים לגלות את הבעל;

(2) "נשיאה" - לרבות הסרת דבר ממקומו, ובדבר המחובר - הסרתו לאחר ניתוקו הגמור;

(3) "בעלות" - לרבות בעלות חלקית, החזקה, זכות החזקה או שליטה;

(4) "דבר הניתן להיגנב" - דבר בעל ערך שהוא נכסו של אדם, ובמחובר למקרקעין - לאחר ניתוקו מהם.



(ההדגשות אינן במקור)

מקרא הסעיפים מביא למסקנה כי חלה על המאשימה החובה להוכיח שהנאשם התכוון ליטול מביתו של המתלון **דבר המצוי בבעלותו (של המתלון)**, ואולם די להוכיח גם בעלות חלקית, ואפילו זכות קניינית פחות חזקה, דוגמת "החזקה" או "שליטה" בחפץ.

במקרי התפרצות רבים, מוכחת הכוונה לגנוב בעצם ביצוע גניבה בפועל בידי המתפרצים.

במקרה זה לא נגנב דבר, והנאשם יצא מהבית כלעומת שבא, ותועד במצלמות יוצא דרך החלון, מבלי שנטל דבר. אף על פי כן, מצאתי כי כוונת הגניבה הוכחה מתוך הנסיבות והראיות.

8. גם אם תתקבל טענת הנאשם כי כל רצונו, בעת כניסתו לבית המתלון, היה לאתר כלי עבודה ולקחתו, הרי שטענה זו תסייע לו רק אם ייקבע שהמתלון איננו בעליו של אותו כלי, שכן רק אז נטילת אותו כלי עבודה מהמתלון, לא יהווה מעשה גניבה. במקרה זה, מצאתי כי הוכח שהמתלון לא החזיק בכלי אשר אינו בבעלותו.

9. המתלון העיד עדות קצרה ביותר, והוסכם, כאמור, על הגשת הודעתו במשטרה. בחקירתו הנגדית הקצרה נשאל המתלון על ידי ב"כ הנאשם שאלה אחת בלבד לגבי כלי עבודה.

כל שנשאל המתלון, היה אם הנאשם התקשר אליו אי פעם וביקש לקבל ממנו כלי עבודה ששייך לו לטענתו (עמ' 3 ש' 12). המתלון לא אישר שהנאשם טען אי פעם טענת בעלות לגבי כלי עבודה כלשהו, ורק העיד שהמתלון, שעבד עמו בעבר אך השניים נפרדו והפסיקו לעבוד יחד, התקשר אליו 4-5 חודשים לפני אירוע ההתפרצות, וביקש לשאול ממנו מכשיר צביעה מסוג AIRLESS. המתלון העיד שהוא אמר לנאשם כי המכשיר איננו תקין, ובכך תם העניין.

מעבר לאותה שאלה יחידה ולקונית - לא הושמעה בפני המתלון כל טענה אחרת. המתלון לא התבקש להגיב לטענות שהנאשם השמיע במפורש או במשתמע, ולפיהן אותו כלי עבודה נקנה על ידי המתלון והנאשם יחד, או שלנאשם יש טענת בעלות כלשהי לגבי אותו כלי עבודה.

כידוע - להימנעות מהצגת שאלה או טענה רלוונטית בחקירה הנגדית יש משמעות ראייתית מכרעת. מי שנמנע מהצגת טענה - נתפס כמי שמוותר על טענתו. ראה לעניין זה את דברי ביהמ"ש העליון בע"פ 9141/10, סטואר נ' מ"י: "צויין הכלל, כי הימנעות מרצון מחקירת עד, תוך מודעות לתוצאה וללא הסבר סביר, מצביעה על השלמה עם הגרסה", וראה גם את דבריו של י. קדמי, על הראיות, חלק רביעי, עמ' 1949, תש"ע - (2009)

10. מצאתי את עדותו של המתלון, אשר לגבי רובה אין ממילא מחלוקת, אמינה ללא סייג. המתלון לא



עומת כלל עם הטענה שהוא מחזיק בידיו כלי עבודה, אשר שייך לנאשם, אלא רק נשאל שטחית ובאופן מרומוז על כלי עבודה כלשהו. ב"כ הנאשם נמנעה מלשאול את המתלונן לגבי מהותו של אותו כלי עבודה, והשאלה הספציפית הופנתה אליו על ידי בית המשפט. אני מקבלת את דברי המתלונן במלואם ונותנת בדברים אלה את מלוא האמון. לפי דבריו - **אין לו כל כלי עבודה אשר שייך לנאשם.**

11. עדותו של הנאשם וכן עדות עד ההגנה אלי קקון לא עוררו ספק בגרסתו של המתלונן. הנאשם טען שאותו כלי עבודה נקנה במשותף על ידו ועל ידי המתלונן, וכי הוא ביקש מהמתלונן, בשיחת טלפון שלושה חודשים לפני האירוע, לקבל לידיו את כלי העבודה (עמ' 5 ש' 3).

גם אילו מצאתי אמת בגרסה זו, הרי שלא היה בה די כדי להביא לזיכויו של הנאשם.

המונח "בעלות" בהקשר לעבירת גניבה, שורר גם על בעלות חלקית, כך שגם אם אניח שהייתה מחלוקת רכושית כלשהי בין הנאשם לבין המתלונן לגבי בעלות על כלי עבודה כלשהו - עדיין אין בכך להכשיר נסיון לנטילת אותו כלי, המצוי בחזקת המתלונן, ללא רשותו, ומי שמנסה לעשות זאת הרי שהוא מבצע נסיון לגניבה.

12. אשר על כן - גם אם אקבל את גרסת הנאשם במלואה, ואניח לטובתו שנכנס לבית המתלונן רק במטרה לאתר ולקחת משם את אותו כלי צביעה, ואניח עוד לטובתו כי אותו כלי נקנה בעבר במשותף עם המתלונן, והנאשם הנו בעלים חלקי של אותו כלי, ועוד אקבל כעובדה את הטענה שהמתלונן דחה בעבר את בקשת הנאשם לקבל ממנו את מכשיר הצביעה - גם אם אקבל כל טענה וטענה של הנאשם - עדיין המסקנה תהיה שכניסתו של הנאשם לבית המתלונן במטרה לקחת משם את כלי העבודה מהווה את עבירת הכניסה לבית בכוונת גניבה בהתאם לסעיף 406.

13. לא אמנע מלהוסיף על האמור לעיל את הדברים הבאים - גרסת הנאשם, לפיה יש לו זכויות לגבי אותו מכשיר עבודה לא עוררה את אמוני. גרסה זו הועלתה לראשונה בחקירתו השניה של הנאשם במשטרה ת/2.

בגרסתו הראשונה, ת/3, שבה הנאשם עוד לא ידע כי הוא תועד במצלמות, הנאשם הכחיש את הטענה שנכנס לביתו של המתלונן, ואמר רק שהגיע למטולה במטרה לבקש ממנו את כלי העבודה. העובדה כי רק בגרסה מאוחרת, ולאחר שהוצגה בפניו ראיה מכריעה ומצולמת המתעדת אותו בתוך הבית, הוא שינה גרסה ואישר שנכנס לבית המתלונן דרך החלון - פוגעת עוד יותר באמינות גרסתו של הנאשם. אני נותנת אמון בטענתו שמכשיר הצביעה שייך לו, ולו חלקית.

14. הנאשם, לשאלת בית המשפט, טען שהוא קנה את כלי העבודה יחד עם המתלונן תמורת 3500 ₪, כשנתיים לפני האירוע (עמ' 5 ש' 18). עד ההגנה שהובא על ידי הנאשם, מר קקון, מסר פרטים לא תואמים, לא ציין שהמתלונן היה שותף ברכישה, ונקב בסכום שונה מהותית (עמ' 9 ש' 5). עד זה לא חיזק במאומה את גרסת הנאשם. לא מצאתי כל בסיס להניח, ולו ברמה שמעוררת ספק, שמא המתלונן החזיק בכלי השייך לנאשם, ולפיכך נטילתו של כלי זה דווקא הייתה מטרת כניסתו של הנאשם לבית



המגורים.

15. עוד יש לציין כי התנהגותו של הנאשם נגועה בפליליות מובהקת - הנאשם תועד במצלמות ואישר בחקירתו את ההתנהגות, לפיה הגיע אל בית המתלונן, פתח את חלון הבית, רק אחרי שלבש על ידיו כפפות חד פעמיות, נכנס פנימה, ושוטט בחדרים עד שיצא מהבית בלא שנטל דבר. מצלמות האבטחה (דיסק 7/ת) כיסו רק את חוץ הבית, ואולם מתוך גרסת המתלונן עלה עוד כי הפורץ פתח מגירות בבית פנימה. ב"כ הנאשם בסיכומיה טענה כי מדובר בעדות שמועה, כי המתלונן קיבל את התיאור מאשתו, ואולם כבר ציינתי שההגנה הסכימה להגשת הודעת המתלונן ללא כל סייג, ואף נמנעה מכל התנגדות ואף מחקירה נגדית בשאלה האמורה. בכך יש הסכמה לתוכן העדות כולה, לרבות ענין המגירות הפתוחות. מדובר בפגיעה קשה בפרטיותם של המתלונן ומשפחתו, שנעשתה בהתנהגות המקימה מעין חזקת פליליות בדבר כוונה לבצע עבירת רכוש בתוך הבית.

16. אני רואה הכרח לקבוע אם כוונת הנאשם הייתה ליטול מהבית דווקא כלי עבודה, כפי שהוא טוען, או שכוונתו הייתה לבצע גניבה בלתי מכוונת לחפץ כלשהו. ספק נותר אצלי, אם הנאשם אכן חיפש את אותו כלי עבודה דווקא, וזאת בבית מגורים, ולא במחסן כלי עבודה. ראוי לציין שהמתלונן דיווח כי בבית לא היו חפצים בעלי ערך (במקום אחר ציין שהיו תכשיטים, וכי הייתה גם כספת), מה שעשוי להסביר מדוע לא בוצעה גניבה בסופו של דבר. הדברים הובאו כהערה בלבד, שכן, כאמור - כך או אחרת, מצאתי כי הוכחו יסודות העבירה המיוחסת.

לנוכח כל האמור לעיל - אני מרשיעה את הנאשם בעבירת כתב האישום.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ז, 02 ינואר 2017, במעמד הנוכחים.